

Vine a conèixer-nos

**VINYES
DELS
ASPRES**

Cantallops-Alt Empordà

Per visites: 900 800 006
vinyesdelsaspres@laselva.cat

Els dirigents del possible pacte contra el PP es mostren optimistes. A les fotos i d'esquerra a dreta, els candidats del PSOE, Francesc Antich; d'UM, Maria Antonia Mumar, i del Bloc, Gabriel Barceló.

JOAN CELLA / MIQUEL PAYERAS

El cas Andratx ha fet trontoillar el panorama polític balear. Dívendres passat, 29 de desembre –després de tancar aquesta edició–, el secretari general del PP i conseller d'Interior del Govern, José María Rodríguez, havia de comparèixer davant del Parlament per donar explicacions sobre les seves converses amb Eugenio Hidalgo just abans que la Guàrdia Civil ocupés l'Ajuntament d'Andratx i se n'emportés detingut el batlle. Cal tenir en compte que el Govern no havia volgut donar cap tipus d'explicació durant més d'un mes perquè no ho considerava "necessari ni oportú". Tanmateix, la pressió de l'oposició ha obligat l'executiu a acceptar la sessió extraordinària de la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament perquè Rodríguez expliqués quina ha estat la seva participació en l'assumpte, la qual cosa és prova fefaent de fins a quin punt han canviat les relacions entre els partits polítics a les Balears. Abans d'esclatar l'escàndol, el partit que marcava el ritme polític era sens dubte el PP. Tota la resta anava a remolc. Ara, però, són els conservadors els que van darrere l'oposició.

Ruptura de l'estratègia del PP.
El Govern balear i el PP es disposaven a viure uns mesos triomfants fins a les

Optimisme progressista balear

El cas Andratx fa que PSOE, Bloc i UM afrontin amb optimisme la recta final cap a les eleccions.

eleccions del diumenge 27 de maig. La impressionant quantitat d'obres d'infraestructures realitzades durant la legislatura estan acabades o a punt d'inaugurar-se. Fins i tot està previst que aquest mes de gener es posi la primera pedra del nou hospital de referència de Balears, a Palma, després d'un tortuós procés de selecció de l'emplaçament, canvis diversos i polèmica per a la concessió de les obres, problemes que han costat tres anys d'endarreriments continus enmig d'agres controvèrsies. És ver que algunes de les altres obres també han aixecat una polseguera considerable, amb manifestacions massives incloses, com passà a Eivissa i a Mallorca amb les autopistes. Tanmateix, el PP no considera que cap d'aquests moviments crítics representi un risc electoral letal per als seus interessos. Tot al contrari, els populars estan convençuts que a mesura que s'han

acabat i posat en marxa els nous serveis, en especial les autopistes, la reacció contrària ha minvat i el gruix dels ciutadans entén ara la importància que es duguessin a terme, de manera que en el moment de votar pensen que els votants premiaran la gestió del Govern. Aquest era, si fa no fa, el guió del PP per presentar-se a les eleccions: explicar què ha fet i comparar-ho amb el que va fer el govern del Pacte de Progrés (1999-2003). Els conservadors estaven segurs que el contrast d'obres en infraestructures deixaria en evidència tant la seva eficàcia com la que consideren provada ineficàcia dels progressistes. Es venien les eleccions guanyades. L'objectiu no només era repetir o ampliar la majoria absoluta a Balears –que ja té: trenta diputats–, sinó també assolir-la per primer cop a Mallorca. Però de sobte, el cas Andratx ha canviat tots els pronòstics.

L'oposició s'ha llançat contra el PP amb la lluita anticorrupció com a bandera. L'ha acorralat. Fins i tot UM s'ha desmarcat del seu aliat conservador i ha demanat al president Jaume Matas que destitueixi Rodríguez. El PSOE no deixa passar cap plenari del Parlament per continuar acusant Matas d'encobrir la corrupció. Els del Bloc (PSM-EU/Verds) han tret la protesta al carrer, fent actes diversos contra el PP. Alguns membres de les seccions juvenils d'aquests partits, per exemple, han aparegut en determinats actes en què estava prevista l'assistència del president Jaume Matas, amb pancartes que portaven el lema "la vostra corrupció és la nostra hipoteca", i el dissabte 23 de desembre van muntar una protesta amb molt d'enrenou –picant paelles i tot d'estris de cuina– contra la corrupció davant de la seu del Govern, el Consolat de Mar.

En el mes i busques transcorregut des de l'esclat de l'escàndol, el PP i el Govern han perdut la iniciativa política en benefici de l'oposició. Els conservadors van a remolc. Això sí, han inven-

tat la teoria de la conspiració per donar ànim als seus fidels. Segons la cúpula del PP, el Govern de Zapatero i el PSOE balear han utilitzat sectàriament el poder judicial i policial per interessos polítics electorals. Per fer mal al PP, per fer-lo aparèixer com un partit corcat per la corrupció i, al capdavant, per fer-li perdre les eleccions. El mateix dia de la concentració del Bloc davant del Consolat, sis o set centenars de militants del PP feren una contramanifestació davant de la Delegació del Govern per protestar contra "la manipulació" de la justícia i les forces de seguretat pel PSOE. Les declaracions d'alts càrrecs del Govern i del PP escampant la teoria de la conspiració són contínues. Cada dos o tres dies algú s'encarrega de renovar-la. La insistència va fer que el director general de la policia i la Guàrdia Civil, Joan Mesquida –mallorquí, exconseller d'Hisenda amb el Govern del Pacte de Progrés–, que era a Mallorca durant les festes de Nadal, es veiés obligat a dir que "és repugnant" que el PP dubti d'aquesta manera de la professionalitat dels cossos de seguretat de l'estat. Immediatament, la vicepresidenta del Govern, Rosa Estaràs, li contestà insistint en la teoria de la conspiració: "No dubtam de la Guàrdia Civil, sinó de la uti-

lització sectària que en fa el PSOE, que vol guanyar als jutjats el que no guanya a les urnes."

A pesar de l'ofensiva conservadora contra el PSOE, el cas és que la situació política ha fet un tomb des que esclatà l'escàndol. L'estratègia del PP d'embocar cap a les eleccions basant la campanya en la comparació entre l'eficàcia pròpia i la ineficàcia progressista s'ha esvaït. O si més no, així ho pareix a hores d'ara. I serà difícil que les tornin a canviar en el temps –menys de cinc mesos– que falta fins a les eleccions.

Esperances progressistes. La nova conjuntura política ha fet créixer l'optimisme entre els partits progressistes. Tot i que en públic els dirigents del PSOE, del Bloc i d'UM refusen normalment parlar del cas Andratx en clau electoral, en privat no s'estan de dir que són optimistes. Pensen que l'escàndol passarà factura als conservadors, i no tant perquè perdin vots, sinó perquè els votants propis d'esquerra i d'UM se senten escandalitzats per l'actitud del PP, per tant, votaran en massa. Aquest fet –creuen– farà impossible que Matas revalidi la majoria absoluta a Balears i que l'aconsegueixi a Mallorca. A la festa de Nadal d'UM, Maria Antònia Mu-

nar deia que "el PP estava segur de guanyar, i ara està molt nerviós". En converses mantingudes amb aquest setmanari, durant els dos dies de debat parlamentari dels Pressupostos 2007 –19 i 20 de desembre–, destacats dirigents del PSOE i del Bloc s'expressaren en termes semblants a Munar. No volen quantificar quin podria ser el resultat, però transmeten un optimisme que fa un mes era impensable.

L'única enquesta publicada posteriorment a l'esclat de l'escàndol –la del diari conservador *El Mundo-El Día de Baleares*, extractada en el número de la setmana passada d'aquest setmanari– deixa el PP a punt de perdre la majoria absoluta. Però l'optimisme progressista, més enllà d'enquestes, es basa en la posició d'UM, que es desmarca progressivament del PP. No és un secret que els nacionalistes se senten molt incòmodes amb el pacte que els lliga als conservadors, els rumors d'un trencament immediat corrien per Palma durant. Munar, tanmateix, es va veure obligada a descartar-lo. Els progressistes confien, tanmateix, que si no hi ha majoria absoluta, Munar podria fer de nou el tomb. És a dir, tornar a pactar amb l'esquerra, com ja va fer el 1999.

Miquel Payeras

Vora vora

Joan Mari

Lomax entre nosaltres

El molt recomanable programa *El documental*, del 33 de Televisió de Catalunya, va emetre el 6 de febrer del 2006 l'excel·lent treball "Lomax, el caçador de cançons" (*Lomax, the songhunter*). Al llarg d'una hora i mitja, el realitzador holandès Rogier Kappers refà una part del viatge que l'etnomusicòleg nord-americà Alan Lomax (1915-2002) va fer per Europa en l'inici dels anys cinquanta a la cerca de diverses músiques populars; concretament, s'hi reflecteixen les visites a algunes illes escoceses i a alguns pobles gallecs, castellans, aragonesos i italians, en què va enregistrar la música dels pobres, dels treballadors, aliena a les modes i oblidada pels grans emissors de la cultura de masses. En el seu periple, Lomax també va visitar l'any 1952 Mallorca, Eivissa i Formentera. De fet, aquesta *road movie* musical tan emotiva m'ha tornat ara a la memòria amb l'edició que recentment ha fet la Fundació Sa Nostra del llibre *Mirades*,

que coincideix amb l'edició de dos discos compactes: un amb quaranta-sis peces enregistrades a Mallorca i un altre amb quaranta peces enregistrades a les Pitiüses. I que pel que fa a les gravacions fetes en llengua catalana, s'ajunten a les enregistrades a la costa valenciana i editades el 2001 (juntament amb les aragoneses, també per The Rounder Records Grup: www.rounder.com/series/lomax_alan) i al material enregistrat a Catalunya i del qual desconec si se n'ha fet cap edició. Seria una bona pensada que a aquest valuós material sonor, i en plena febrada de la *world music*, algú li afegís un bon documental sobre el recorregut de Lomax pel nostre país per arrodonir el llegat sobre un temps en via d'extinció. Així, les futures generacions podran gaudir d'una mica d'arqueologia local en suport audiovisual, amb independència dels camins que segueixi la cultura popular a casa nostra.

joan_mari@hotmail.com